

ΣΤΕ 1295/2022 [Νόμιμο πρωτόκολλο καθορισμού αποζημίωσης λόγω διατήρησης αυθαιρέτων κατασκευών σε δημόσια δασική έκταση]

Περίληψη

- Με τον μοναδικό λόγο εφέσεως προβάλλεται ότι η εκκαλούμενη απόφαση, δεχόμενη ότι η βάση υπολογισμού αποζημιώσεως για το χρονικό διάστημα από 6.12.2013 έως 7.8.2014 καθορίζεται σε 0,587 ευρώ, βάσει του άρθρου 114 παρ. 5 του ν. 1892/1990 το οποίο είχε καταργηθεί κατά το χρόνο εκδόσεως του πρωτοκόλλου, αντί ενός (1) ευρώ, βάσει της ισχύουσας, κατά τον χρόνο εκδόσεως του πρωτοκόλλου, διατάξεως του άρθρου 40 του ν. 4280/2014, ερμήνευσε εσφαλμένα τις ως άνω διατάξεις. Για το παραδεκτό του λόγου, κατ' άρθρο 12 παρ. 2 του ν. 3900/2010, το εκκαλούν επικαλείται έλλειψη νομολογίας για το νομικό ζήτημα του προσδιορισμού του εφαρμοζόμενου νομοθετικού καθεστώτος ως προς τη βάση υπολογισμού της αποζημιώσεως στις περιπτώσεις εκείνες που το πρωτόκολλο εκδίδεται υπό την ισχύ του ν. 4280/2014, πλην η αποδιδόμενη παράβαση αφορά χρονικό διάστημα πριν από την έναρξη ισχύος της εν λόγω διατάξεως. Επί του συγκεκριμένου νομικού ζητήματος δεν υπήρχε, κατά τα βασίμως προβαλλόμενα, νομολογία του Συμβουλίου της Επικράτειας κατά τον χρόνο ασκήσεως της κρινομένης εφέσεως -τέτοια διαμορφώθηκε με τις μεταγενέστερες αποφάσεις ΣΤΕ 476/2020, 1795/2020, 79/2021, 2300/2021, 2400/2021, 2669/2021- και, συνεπώς, ο λόγος προβάλλεται παραδεκτός.

Με την απόφαση 476/2020 του Δικαστηρίου, η οποία δημοσιεύθηκε μετά την άσκηση της κρινομένης εφέσεως, κρίθηκε, μεταξύ άλλων, ότι, κατά την έννοια του άρθρου 114 παρ. 5 του ν. 1892/1990 (Α' 101), η υποχρέωση καταβολής ειδικής αποζημιώσεως, η οποία επιβάλλεται με πρωτόκολλο του δασάρχη, αποτελεί, κατ' ουσίαν, διοικητική κύρωση σε βάρος όσων ανεγείρουν και διατηρούν αυθαίρετες κατασκευές σε δάση, δασικές ή αναδασωτές εκτάσεις, επιμερίζεται δε στα συγκεκριμένα χρονικά διαστήματα κατά τα οποία διατηρήθηκαν τα αυθαίρετα αυτά. Συνεπώς, η βάση υπολογισμού της αποζημιώσεως καθορίζεται από το νομοθετικό καθεστώς που ίσχυε κατά τον χρόνο της τελέσεως της παραβάσεως και ειδικότερα κατά το χρονικό διάστημα που διατηρήθηκε η αυθαίρετη κατασκευή, και όχι από το νομοθετικό καθεστώς του χρόνου εκδόσεως του πρωτοκόλλου, στην περίπτωση που το πρωτόκολλο αυτό αφορά χρονικά διαστήματα στα οποία ίσχυε διαφοροποιημένο ως προς το ύψος της αποζημιώσεως νομοθετικό καθεστώς.

Η κρίση της εκκαλουμένης ότι, εν προκειμένω, η τέλεση της αποδοθείσης στον εφεσίβλητο παραβάσεως της διατηρήσεως αυθαιρέτων κτισμάτων εντός δασικής εκτάσεως επιμερίζεται σε δύο διαφορετικά χρονικά διαστήματα, εκ των οποίων το διάστημα από 6.12.2013 έως 7.8.2014 διέπεται, όσον αφορά στη βάση υπολογισμού

Νόμος και Φύση

Αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία για το περιβάλλον και την αειφόρο ανάπτυξη
<https://nomosphysis.org.gr>

της αποζημιώσεως, από τις διατάξεις του άρθρου 114 παρ. 5 του ν. 1892/1990 και όχι από το άρθρο 67Α του ν. 998/1979 (Α' 289), το οποίο προστέθηκε με το άρθρο 40 του ν. 4280/ 2014 (Α' 159), με έναρξη ισχύος από την ημερομηνία δημοσίευσής του (8.8.2014), είναι νόμιμη και, συνεπώς, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος ο περί του αντιθέτου μοναδικός λόγος εφέσεως και η κρινόμενη έφεση στο σύνολό της.

Πρόεδρος: *Μ. Γκορτζολίδου*

Εισηγητής: *Ελ. Μουργιά*

Το πλήρες κείμενο της απόφασης θα αναρτηθεί αμέσως μετά την καθαρογραφή του από το Δικαστήριο.